

Ordet „almindelige“ i Paragraffens 6te Stykke Linje 3 er i Henhold til Lovens Grundsaetninger og de Forudsaetninger, under hvilke Staten har overtaget den overvejende Del af de af Sygehusbehandlingens flydende Udgifter, ombyttet med „kommunale.“

Til § 3.

I Paragraffens 1ste Stykke ere Ordene „efter Sundhedskommissionens Indstilling“ — efter Ordene „paa de anførte Steder“ — som formentlig unødvendige foreslaaede udeladte.

Efter Ordene „Stads- eller Distriktslægen“ i samme Stykke foreslaas indsat en Tilføjeelse, som hjemler Antagelse af en Epidemilæge ikke blot i de Tilfælde, hvor nævnte Embedsmand ikke kan overtage den offentlige Behandling, men ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor det iøvrigt til Bekæmpelse af Sygdommen eller til Formindskelse af Udgiften derved findes hensigtsmæssigt. Til nærmere Forklaring af Kompetenceforholdet mellem Embedslægen og den antagne Epidemilæge er det derhos fundet hensigtsmæssigt udtrykkelig at udtale, at hins Dvertilsyn ikke omfatter Sygebehandling.

I Paragraffens 3dje Stykke foreslaas Bestemmelsen om, at den antagne Epidemilæges Indtræden i Sundhedskommissionen efter i Distriktslægens Sted, udeladt, idet Embedslægen, naar han skal have Dvertilsynet med Epidemibehandling, ikke bør udskydes af Sundhedskommissionen, hvis Forhandlinger og Beslutninger i saa Fald blive ham ubekendte.

Til § 4.

I Slutningen af denne Paragrafs 1ste Stykke er det fundet nødvendigt at paalægge Sundhedskommissionerne at sørge for at have til Raadighed fornødne Transportmidler, udeluftende bestemte for de syge, samt, hvor Lighuse ikke findes paa Kirkegaardene, isoleret beliggende Lokaler til Hensættelse af Sig. En tilsvarende Vndring er derhos foretaget i Paragraffens 2det Stykke, hvor desuden en Tilføjeelse afhjælper den Mangel, at der i Stykkets hidtilværende Affattelse ikke tages Hensyn til København.

Til § 5.

(Ny §).

At der ved denne nye Bestemmelse tillægges Sundhedskommissionen Ret til at foranstalte den Undersøgelse af et Sig, som maatte udfordres for at afgøre, om de i Loven foreskrevne Foranstaltninger overhovedet skulle træffes, vil formentlig finde Billigelse.

Til § 7.

(Hibtil § 6).

Den i Paragraffens 2den Linje foretagne Forandring af § 3, sidste Punktum, til § 3, 1ste Stykke, sidste Punktum, tilføjer at rette en under Lovens Behandling i Rigsdagen indløben Fejl. Udeladelsen af Ordene „i Distriktslægens Sted“ samme Steds er en Konsekvens af de nævnte Ords Udeladelse i § 3 sidste Stykke.

Til § 8.

(Hibtil § 7).

Det er fundet hensigtsmæssigt at lade den ved denne Paragraf foreskrevne Anmeldelsespligt, paa hvilken der ligger den største Vægt, gælde ogsaa i de Tilfælde, hvor Lægen kaldes til en syg uden at tage denne under Behandling.

Da Paragraffens sidste Stykke har fremkaldt adskillig Tvivl, og navnlig Paabudet om Anbringelse af Tavler med Paaskrift „Smitsom Sygdom“ har voldet Ulemper i Praksis, foreslaas det at give dette Stykke den foranstaaende tydeligere og formentlig mere praktiske Affattelse.

Til § 9.

(Ny Paragraf).

Da Befordring af Patienter, som ere angrebne af smitsomme Sygdomme, ved de almindelige offentlige Befordringsmidler utvivlsomt hører til de ikke almindelige og mest betænkelige Udbredelsesmaader for Smitte, er det anset rettest herom at optage denne nye Bestemmelse, der formentlig vil findes affattet med tilstrækkelig Varsomhed overfor de paagældende.